

Güvercin Gerdanlığı

– GürhanGürses · 01 Haziran 2015

Tanrının gözyaşı damlamış kayanın üzerine ve aşkın bir mührü olarak şekil bulmuş orada! Eğin'de... Bir kayalık ve üzerinde bir aşk yuvası... Görmesek de o aşkı yaşayanları, tanımasak da o güzelim ruhları aslında onlarla aynı yolun yolcuları olduğumuzu hissettim bir anda.

Yalçın bir kayalık ve üzerinde yeryüzünün belki de en güzel aşk imzalarından bir tanesi sayılabilecek ev! Eğin'in işaret parmağı kabul edersek bu kayalığı onun üzerine inşa edilmiş evi de o parmağa takılı olan tek taş olarak görmemiz gayet münasiptir.

Kasabanın hangi noktasında bakarsanız bakın bu gözyaşı güneşin parlak ışığıyla gözlerinize muhteşem bir parıltı olarak görünür. Mavi bir boncuktur, yok yok Eğin'in gerdanında muhteşem bir kolyedir bu ev. Siz hiç aşkınız için olmazı oldurtmaya çalıştınız mı? Göğü işaret eden bu kayalık Rabbin teklifini gösterir ve o teklifin yeryüzündeki manası da aşk olur. Bu aşk, ferdi bir aşktan yola çıkılıp ilahi aşka kadar şekillenebilir. Leyla ve Mecnun'da olduğu gibi.

İmkansız olura döndürdünüz mü? Eğin'e gidin görün bu kayalığı ve üzerindeki imzayı. Siz aşkınız için çözü yeşile -mesela-çevirdiniz mi? Dağı düz ettiniz mi, okyanusu kuruttunuz mu? Öyle bir aşk yaşayın ki bu alemde adınız sonsuza kadar dilden dile bir melodi gibi söylensin kalsın. Yoksa bu dünya kuru bir davadan başka nedir ki?

Sürgünler verin aşka, çiçek açın, salkım saçak büyüün. Sevgilinin kokusunu sürünün her sabah, ona uyanın. Onun aşkıyla günaydın deyin herkese, içinizdeki aydınlık güneşe galip gelsin. Onun ağzıyla konuşun cümle mevcudatla, kırık olan her şey düzelsin: kalp, hayal ve dal... Her neyse bu kadar girizgah kafı sanırım gelelim sadede.

Eğin'e girerken orayı daha önceden ziyaret etmiş birileri varsa yanınızda ilk söyleyeceği şey bir avize gibi Eğin'e tepeden bakan bu evdir. Hikayesi herkesçe malumdur bir de bizden okuyun diye yazmak istedim bunu.

Bir kartpostal tadında...

Eğin'in duvarında yağlı boya bir resim gibi...

Adam zengindir, İstanbul'dadır ama Eğinlidir. Gördüğü İstanbul'sa gönlündeki Eğin'dir. Ömrü orada geçmiştir, ekmek parası oradadır. Ancak ruhunun huzur bulduğu, kalbinin mesut attığı yer ise Eğin'dir. Akli fikri memlekettedir. Artık çok yorulmuştur çünkü İstanbul onu boğmaktadır. Korkunç bir insan seli, saatlerce araç kuyruğu, tonlarca korna ve küfür sesi... Herkes gaza asılmış bir başkasının kafa sağlığını bozmaya ahdetmiştir adeta. Diğer yandan da memleket vardır. Saklı bir cennettir adeta, yeşilliğin sakinliğin ve huzurun başkentidir onda.

- Hanım, der bir gün ansızın. 'Eğin'e de yerleşelim orada da yaşayalım. Bir evimiz olsun hiç değilse yazları gideriz.' Bunları derken o kadar heyecanlı ve isteklidir ki gözlerindeki parlaklık daha önce hiç bu denli ortaya çıkmamıştır. Memleket her haliyle adamın gözlerinin önündedir. Karasu ayaklarının altındadır, masmavi gökyüzü hemen üstündedir. Dağdan kopup gelen su, bağdan kopup gelen üzüm, dalda asılı duran her türlü yemiş, yetişen her nevi ot, üretilen bal, damlayan sakız ve sadece Eğin'e has ekmek...

Kadın itiraz eder hemen.

- Ben buranın dışında hiçbir yerde yaşamam. diye. 'Ne yapacağız Allah'ın dağında. Yok imkanı yok yapamam ben orada. Herkes burada hem! Bunu aklından çıkar.' der. Adam zerre yeise düşmeden tesirli tesirli konuşur yine.

- Gözlerime bak, der 'Bu gözler her şeyi gördü her şeye şahit oldu. Lakin senden ve Eğin'den güzelini görmedi. Beni sensiz ve de Eğinsiz koma! Gitmezsek bu içimde onulmaz bir yara olarak kalacaktır, gidersek her iki cihan saadetine vasil olmuş gibi hissederim kendimi. Ve teşekkür ederim sana!'

Kadın, eşinin bu kararlığı ve inanmışlığı karşısında durur bir dakika, düşünür. Gözüne dünyanın en güzel varlığı olarak görüldüğü adamının bu düşüne gölge olmak istemez ama İstanbul'dan da ayrılmaya gönlü razı olmaz.

- Senden bir isteğim olacak onu yerine getirirsen seninle istediğin zaman Eğin'e gelirim. Bunu söylerken bir şehrin hikayesi olacağını hatta orada gelip geçen yüz binlerin belki de milyonların dilinde gönlünde bir aşk hikayesi olarak yer edebileceğini akıl etmez!

- Kasabanın girişinde daha önce sana göstermiş olduğum kayalığın üzerine bir ev kurarsan teklifin kabulümdür. Yoksa imkanı yok. Bilesin! Kutlu bir kayalıktan Eğin'e bakmak! Gökyüzünü bahçe yapmak, rüzgarı refik edinmek, şimşegi bileylemek...Ve bir fotoğraf karesinin en göz alıcı, akılda en sağlam şekilde yer edici karesi olmak! Eğin deyince akla ilk olarak gelmek!

- Kabul, der adam hiç tefekkür etmeden. Ve aşkı için dağları delen Ferhat'ın Eğin'deki devamı olarak kayalığın üzerine inşa eder evi. Bu öyle bir ev ki bir kasabanın kalbi olur, semadaki gözü olur, ülkedeki namı olur. Eğin'e gelen herkes yol kenarında durup o evi fon olarak fotoğraf çeker.

Çok sonraları kadıncağızın gülerek ve mutlu bir şekilde:

- İyi ki bu evi yapmışız, iyi ki buradayım. dediği anlatılır şahit olanlar tarafından. Ne mutlu size bu aşkı yaşayana ve bizlere yaşatanlara.

O evin kendisinden çok hikayesi etkiledi beni. Daha bir âşık baktım o eve. Daha bir gözleri nemli seyrettim. Gülümsedim uzakta olan yâre. Ve sordum ona 'Var mı benden imkansız bir isteğin?' Bir roman iste benden, bir hikaye, bir şiir... Edebiyatın yalçın kayalıklarında aşkın bayrağı olarak dalgalansın cümle aleme. Seni kalp dağının burcundan bütün aşkımla selamlıyorum.

Aşkı için yerinden kalkamayanlara, şaheserler yaratamayanlara acıdım durdum. Kuru bir seviyorum'la ömürlerini idame ettirenlere, aşkın binbir kokusu eşliğinde binbir yemişiyle süslenmiş sofrasında örtü dahi olamayanlara bu ziyafetten tadamayanlara ne diyeyim!

Güvercin gerdanlığı, güvercinlerin boynunda bulunan halka biçimindeki tüyledir. Divan edebiyatında, boyna geçen ve ölünceye kadar çıkmayan 'aşk zinciri' nin sembolüdür. İşte bu evde Eğin'in boynuna geçirilen ve sonsuza kadar çıkarılmayacak olan aşk zinciridir.